

Skutočné odpustenie?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 15 Apríl 2010 10:08

Božou túžbou a jednou z jeho vlastností je odpustenie. Boh túži každému z nás odpustiť, veď už ústami Ezechiela hovorí: „*Či môžem mať záľubu v smrti hriešnika? - hovorí Pán Boh - a či nie v tom, aby sa odvrátil od svojich ciest a žil?*“ (Ez 18, 23) Chce, aby sme sa odvrátili od vecí, ktoré nás ničia niekedy postupne a rafinovane, inokedy, keď už nadobudnú silu a prevahu nad našou vôľou, ničia nás priamo bez „pardónu“. Vtedy sme už voči nim bezmocní a jediný, kto nás môže z toho dostať, je Boh.

Samozrejme závisí od nás, či mu to dovoľíme - či aj my túžime po jeho odpustení, či naozaj ľutujeme svoj hriech, alebo sme len vypočítaví. Boh pozná naše srdce a vie, čo je v nás - tak, ako odhalil farizejov „*Toto všetko počúvali aj farizeji, ktorí mali radi peniaze, a posmievali sa mu. Preto im povedal: „Vy sa robíte pred ľuďmi spravodlivými, ale Boh pozná vaše srdcia, lebo čo je u ľudí vznešené, pred Bohom je ohavné.“*“ (Lk 16, 14 - 15) Aj cnosť navonok môže byť vnútri niečím úplne odlišným -

„*Tak sa aj vy navonok zdáte ľuďom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a nepravosti.*“ (Mt 23,28) - a do tohoto má tendenciu sklúzať každý z nás. Bohu sa rozhodne viac páči naša úprimnosť a jednoduchosť, ako predstieraná dokonalosť, o ktorej vie, že vôbec neexistuje. Úprimnosťou, aj keď ňou ukážeme len svoju biedu, získavame Božiu náklonnosť, pretože „*Boh sa pyšným protiví ale pokorným dáva svoju milosť.*“
A pokora je v pravde.

Celý čas, keď ešte máme v moci zastaviť hriech, posielala nám Boh znamenia a výstrahy, ktoré sa ukazujú povedľa cesty, ktorou kráčame. Ak nie sme príliš zhladení do svojich „záležitostí“ - do „svojho hriechu“- dajú sa rýchlo vybadať, pochopiť a zachrániť tak svoje srdce a dušu od zbytočných zranení a jaziev. Ak sme však slepí, Boh sa snaží ešte do poslednej chvíle čoraz viditeľnejšími znameniami (niekedy aj priamo nastraženými v ceste) odvrátiť nás od cesty

Skutočné odpustenie?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 15 Apríl 2010 10:08

hriechu (Ježišova snaha zachrániť Judáša aj v poslednej chvíli: „Priateľu, bozkom zrádzaš Syna človeka?“). Ak sa to podarí a my si jeho znamenie naveľa naveľa všimneme, vstúpime do seba a začneme sa kajať, potom *„hovorím vám: V nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“* (Lk 15,7) Ved', ako hovorí aj otec márnotravného syna, ktorý predstavuje Nebeského Otca: *„patrilo sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa,“* (Lk 15,32)
„Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“
“ (Lk 19,10)

Často sme však v pozícii staršieho „verného“ syna, ktorý sa necíti dobre, keď sa s jeho „neverným“ bratom zaobchádza dobre - akoby sa nič nestalo, akoby nič zlé neurobil. Predsa je to nespravodlivé! My, ktorí sme neprestúpili žiadny z jeho príkazov, nie sme za túto svoju „vernosť“ odmenení a on, ktorý premárnil všetko... Ach, ako je nám ťažko prijať túto „márnotravnosť Otca“. A predsa Ježiš hovorí: *„Veru, hovorím vám: Mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Lebo k vám prišiel Ján cestou spravodlivosti, a neuverili ste mu. Ale mýtnici a neviestky mu uverili. A vy, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali a neuverili ste mu.“*
(Mt 21, 31-32)

Asi najkrajším podobenstvom, ktorý Ježiš povedal „tým, čo si namýšľali, že sú spravodliví, a ostatnými pohrdali“, je podobenstvo o boháčovi a mýtnikovi: *„Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.“ Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“*
“ (Lk18, 9-14)

Ježiš nám jasne dal najavo, o aký život, akú zbožnosť a o akú úctu k nemu mu ide. Je len na každom z nás, ako sa k týmto jeho slovám postaví a ako začne žiť.